

Stimați rectori,

Stimați parteneri ai comunității universitare românești,

Numele meu este Cristi Popescu și sunt președintele Alianței Naționale a Organizațiilor Studentești din România (ANOSR), structura care reprezintă studenții la nivel național și internațional și care are la bază 4 caracteristici importante, pe care noi le considerăm pilonii mișcării studentești – **reprezentativitate, deschidere, democrație și independență.**

Vreau să profit de ocazia de a fi azi în fața dumneavoastră pentru a vă transmite câteva lucruri despre activitatea pe care am avut-o în ultimul an și totodată pentru a vă împărtăși câteva gânduri despre așteptările pe care le avem de la relația cu dumneavoastră.

Cu permisiunea dumneavoastră, nu vreau să trec în revistă reușitele pe care le-am avut, ci vreau să evidențiez cele mai mari 5 insuccese pe care le-am avut în 2014:

1. Nici în 2014 nu am reușit să obținem 6% din PIB pentru educație

Deși am participat la diverse întâlniri cu reprezentanții Guvernului și ai Ministerului Educației, deși am demarat campanii de informare și conștientizare în rândul studenților, deși am ținut viu în opinia publică subiectul subfinanțării educației, arătând efectele pe care acest fenomen le-a produs în sistem, deși la finalul lui 2013 am fost 10.000 de studenți în stradă în 10 centre universitare, iată că și bugetul propus pentru 2015 este departe de dezideratul nostru și de ceea ce spune Legea Educației. Întrădeavăr, există o creștere față de anul trecut sau față de acum 2 ani, însă creșterea e ne semnificativă față de nevoile reale din sistem.

2. Nu am reușit să convingem Ministerul Educației să adopte o metodologie stabilă de finanțare a universităților

Am participat la ședințele CNFIS din acest an, am reușit să influențăm în interesul studenților propunerea de Metodologie discutată în Consiliu, am susținut adoptarea acestei metodologii la diverse întâlniri cu Ministerul Educației, însă iată că nici în acest moment nu avem adoptată o metodologie de finanțare clară, stabilă, care să permită universităților să dezvolte strategii pe termen mediu și lung.

3. Nu am reușit să reducem rata de abandon universitar, care a ajuns la o valoare de aproximativ 40%

În ciuda faptului că am semnalat această problemă de foarte multe ori, realizând și primul studiu din ultimii 10 ani care arată rata de abandon universitar la nivel național, cerând apoi la fiecare întâlnire cu Ministerul Educației găsirea unui mecanism de creștere a burselor sociale, iată că nici acum nu putem spune că studenții din medii vulnerabile au primit mai mult sprijin din partea statului în 2014.

4. Nu am reușit să le garantăm studenților acces la servicii de consiliere de calitate, care să îi apropie de nevoile pieței muncii

Universitățile au fost obligate de lege în 2005 să înființeze Centre de Consiliere și Orientare în Carieră, însă până în 2014 nu a existat nicio reglementare care să precizeze modul în care acestea

trebuie să funcționeze sau care să garanteze vreun standard minim de calitate. După lungi negocieri purtate cu Ministrul Educației, a fost adoptată o metodologie de funcționare și organizare a acestor centre, însă din păcate nu avem nicio garanție că ea va fi implementată în toate universitățile din România.

5. Nu am reușit să obținem stabilitate în învățământul superior

Faptul că legea educației este modificată constant prin Ordonanțe de Urgență date fără consultări publice și, mai grav, fără consultarea noastră și a altor actori din domeniul academic, reprezintă un pericol grav la adresa interesului național de a avea un sistem educațional de calitate, care să răspundă la nevoile societății. Deși am reacționat vehement la fiecare astfel de document emis de Guvern (de fiecare dată dat în perioada vacanțelor), cerând inclusiv demisia Miniștrilor Educației în vara anului trecut, iată că și finalul de an ne-a arătat că nărvurile nu s-au schimbat și am fost martorii unui nou document de acest fel, la care din nou nu am fost consultați.

Iar lista insucceselor pe care le-am avut față de nevoile și interesele studenților români poate continua, însă ce pot să vă spun e că, uitându-mă în spate, pot spune, fără să am vreo remușcare, că **noi am făcut tot ce ne-a stat în putință** ca să găsim soluții la problemele pe care le-am semnalat și să punem presiune pe Guvern sau Minister să țină cont de ele. Evident, s-ar fi putut face și mai multe, însă ceea ce știu e că fiecare acțiune și efort al nostru a fost rezultatul celei mai bune decizii luate la acel moment în interesul studenților și în limita puterilor noastre.

Vă rog acum, având în minte insuccesele noastre, să vă uitați și dumneavoastră în spate și să reflectați dacă nu aveți nicio remușcare față de activitatea pe care ați avut-o și dacă nu au fost momente când puteați să faceți mai multe, dar nu ați făcut, când puteați cere mai mult, dar ați fost mulțumiți cu ce este, când puteați să spuneți, dar ați tăcut.

Sunt convins că și dumneavoastră ați fi vrut să fie rezolvate problemele pe care noi le-am semnalat, însă din păcate nu sunt puține momentele în care **simțim că suntem singuri** în lupta pe care o ducem pentru dezvoltarea sistemului educațional românesc și pentru dezvoltarea României prin educație de calitate, la care să aibă acces orice tânăr cu potențial. Noi singuri putem schimba sau propune metodologii, regulamente, chiar și legi, putem obține creșteri ale fondurilor alocate serviciilor studențești într-o parte sau alta, putem pune presiune pe guvernanți să nu mai ia măsuri care să afecteze sistemul universitar – lucruri pe care le-am făcut și în 2014, însă schimbările reale, profunde din sistem nu le putem face **dacă nu ne sunteți și dumneavoastră alături**. Nu e suficient ca studenții să fie singurii care cer o finanțare corespunzătoare pentru educație, să fie singurii care cer o metodologie stabilă de finanțare a universităților pe baza unor indicatori care să urmărească și experiențele lor, să fie singurii care cer măsuri de sprijin pentru tinerii defavorizați sau să fie singurii care cer calitate și stabilitate în învățământul superior.

Vă reamintesc că scrisoarea deschisă adresată Parlamentului și Guvernului României în care ceream 6% din PIB pentru educație a fost semnată de reprezentanții studenților, de reprezentanții elevilor, de reprezentanții părinților, de reprezentanții tuturor sindicatelor din învățământ, dar nu și de dumneavoastră. Vă reamintesc că în ultima perioadă nu am văzut nicio poziție critică din partea Consiliului Național al Rectorilor față de acțiunile Ministerului Educației, nici măcar la emiterea Ordonanțelor de Urgență, ba mai mult, într-una din poziții ați acuzat de interese ascunse opiniile

critice care au apărut la acea vreme. Vă reamintesc că nu am văzut inițiative de creștere a calității educației venite din partea CNR, ori dacă ele au existat, nu au fost nici cu rezultate, nici suficient de transparente încât să aflăm și noi de ele.

Nu pot să nu recunosc faptul că au fost și câteva universități care au avut curajul să spună lucrurilor pe nume când a fost cazul – și aici vreau să felicit Universitatea București, Universitatea de Vest din Timișoara, Universitatea Babeș-Bolyai și Universitatea "Alexandru Ioan Cuza" din Iași pentru pozițiile critice pe care le-au luat public în ultimul an față de evenimentele care s-au întâmplat în sistemul educațional, însă numărul lor a fost mult prea mic în fața numărului mare de universități din România. Știu că probabil au existat și alte universități care ar fi vrut să fie critice, dar nu au făcut-o de teama repercursiunilor financiare care știm că există în contextul unei finanțări de multe ori pixiere, fără o constantă pe termen lung.

Pe de altă parte, vreau să vă amintesc că trebuie să încurajați spiritul critic și în rândul studenților din universitățile dumneavoastră și să nu încercați să anihilați orice răzvrătire venită din partea lor către conducerea universității. Spiritul critic este una din caracteristicile care ar trebui să definească tinerețea, iar o universitate care are studenți care nu vor mai mult, care nu cer mai mult și care nu luptă pentru mai mult, e o universitate care a eșuat în a-și forma studenții să devină oameni pregătiți pentru societate, care înțeleg și pot să apere valorile democrației.

Închei acest mesaj prin a vă spune că lucrurile pe care le-ați auzit sunt un strigăt de ajutor venit din partea noastră, a studenților, care au nevoie de dumneavoastră pentru a construi sistemul educațional de înaltă calitate, pe care cred că sunteți și dumneavoastră de acord că îl merităm. Noi avem încredere în dumneavoastră că, dincolo de manageri ai universităților, vă asumați și rolul de vectori importanți ai schimbării învățământului universitar românesc și ne punem speranțele că vom putea vedea în viitor în CNR un model de democrație și verticalitate pentru ANOSR.

Vă urez multe împliniri în 2015, multă înțelepciune, dar mai ales mult curaj!

Cristi Popescu – Președinte ANOSR

**European Students'
Union**